

متن پرسش

سلام: ۱. باید اتفاقات رو چجوری تفسیر کنیم؟ چجوری باهاشون برخورد کنیم؟ مثلاً کسی که تصادف کرده، باید بگه کاش حواسم رو جمع کرده بودم، مثلاً با سرعت نرفته بودم که این حادثه اتفاق نمی افتاد؟ یا باید بگه خدا خواسته که تصادف کنم و حتماً به حکمتی توش هست؟ همیشه بگیم هر دو باهم باشن، چون اگه خدا خواسته باشه طرف هرچقدر هم حواسش جمع باشه چون خدا خواسته آخرش تصادف میکنه. ۲. یه سوال دیگه هم داشتم، اینکه ما در عین ثابته نحوه بودنمون رو در این عالم انتخاب کردیم، تا چه حد رو انتخاب کردیم؟ یعنی تموم جزئیات هم به انتخاب خودمون بوده؟ مثلاً بنده انتخاب کردم که فلان روز از محضرتون استفاده کنم و از شما سوال بپرسم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. نظام عالم دارای سنن و قواعدی است لایتغیر. آری! این سنت خداوند است که اگر مثلاً درست رانندگی نکنیم تصادف نماییم و این جا باید خود را ملامت کرد. کتاب «انسان و سرنوشت» مرحوم شهید مطهری در این مورد نکات خوبی دارد. ۲. کلیات شخصیت مدّ نظر است و در دل آن شخصیت، خود به خود موارد جزئی پیش می‌آید. موفق باشید